

HAKİMİYYET - 13 -

Ve nihayet Allah, hiçbir kimseyi hükmüne ortak kılmamıştır:

Bu başlık, Kehif, 26. ayetin son cümlesidir. Müteakib 27. ayet de aşağıda görüleceği üzere bu ilahî beyanı teyid etmektedir.

Bu ayette iki kıraat var:

1- „... (Kanun koymada) hükmüne hiç kimseyi ortak kılmıyacaktır!“ şeklinde bir cümle-i haberiyyedir.

2- „Sen, Ya Muhammed! (Kanun koymada) hiç kimseyi hükmüne ortak kılma!“ veya „Ey insan! Sen (kanun koymada) Allah'ın hükmüne hiç kimseyi ortak kılma!“ şeklinde birer emir cümlesi! Yani ikinci kıraette bu iki şıklı emir sırası bulunmaktadır. Aradaki fark, birisinde muhatab Peygamber, diğerinde ise muhatab herhangi bir mükellef, bir mü'min!..

Birinci kıraetle ikinci kıraet arasında tefsir yönünden fark:

„Allah Teala kimseyi hükmüne şerik kılmıyacaktır. Zira hüküm koyma işi kendisine mahsustur; O'ndan başkası hüküm koyamaz; nizam vaz edemez. O halde helal, sadece O'nun kıldığı helaldir; haram ise, yine sadece O'nu kıldığı haramdır. Din ise, sadece O'nun gönderdiği dindir; hüküm ve kanun ise O'nun gönderdiği hüküm ve kanundur.“

İkinci kıraetteki tefsir de netice itibariyle aynıdır. Aradaki fark da yukarıda kaydettiğim gibidir.

Hangi kıraete göre olursa olsun, mânâ şudur:

„Her hüküm ve her kanun Allah'a aittir. Bunun bir istisnası yoktur; dünyevî olsun, uhrevî olsun; akide ve ibadetle ilgili olsun, siyaset ve devletle ilgili olsun, hep ilahîdir; Allah'a aittir. Kanun koyma ve hüküm vaz etme yetkisini Âdil-i Mutlak olan Allah Teala kimseye vermemiştir. Kur'an'ın diğer ayetlerinde de mesele böyledir; hatta daha açık ve daha vazihdir.“

Aynı hakikatler bu surede de müdellel, mükerrer ve müekked bir şekilde kendini göstermektedir. Hem de üç yönden:

a) Rabb'ülâlemin'in kendisi bildiriyor ve diyor ki, tekvinî kanunlar, yani kâinatı ayakta tutan tabîî kanunlar tarafımdan konmuş olup bana aittir ve benim kanunlarımdır; yaratması da bana ait, idaresi de bana aittir. Kezalik; yeryüzünün ve yeryüzündeki insanlığın yaratılışı da idaresi de yine bana aittir. İşte bu cümleden olmak üzere, son olarak gönderdiğim kitabımda bu hakikatı beyan etmişimdir. Bu arada Kehif Suresi'nin 26. ve müteakib ayetlerinde hem kendim, bugüne kadar olduğu gibi, bun-dan böyle de kanun koyma işini herhangi bir kimseye verip onu kendime ortak yapmıyacağım!..

b) Son Peygamber'im Hz. Muhammed'e (s.a.v.) ve Onun peygamberliğine inanan ümmet fertlerine de aynı emir ve tâlimatı vermiş ve demişimdir ki:

„Sen Peygamber olarak, sen de ümmetin herhangi bir ferdi olarak, hükmüne ve kanunuma, makam ve mevki ne olursa olsun, şerik kılıp ortak yapmayın; ben yapmadım ve bundan böyle de yapmıyacağımı bildirdim ve söz verdim. Sizlere de emrediyorum: Sakın ha! Bana herhangi bir kimseyi ortak yapmayın; yasaktır, haramdır ve şirkidir; kâfir olursunuz, müşrik olursunuz, put olursunuz ve ebediyyen cehennemi boylarsınız ve nihayet sizi benim elimden kimse kurtaramaz! Dünyanız da gider, ahiretiniz de!

Kur'an şöyle der:

„De ki: 'Onların ne kadar kaldıklarını Allah Teala iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybi O'nundur. O, ne güzel görendir, ne güzel işitendir! Onların, O'ndan başka bir yardımcısı yoktur. Ve O, kendi hükmüne kimseyi ortak etmez. Rabb'inin kitabından sana vahyedeleni oku; O'nun sözlerini (hükümlerini) değiştirecek kimse yoktur. O'ndan başka sığınılacak bir kimse de bulamazsın!‘ (Kehif, 26-27)

Şaşılabacak bir şey!

Bu ve benzeri ayetlerden anlaşıldığına göre, Allah'ın gönderdiği şeriat kanunları varken, insanlar tarafından konan kanunlara uyanların müşrik olacaklarında şüphe yoktur. Yerlerin ve göklerin yaratıcısı ve sahibinin kanunlarını bir tarafa itip de kendi kafalarına göre hareket edenlerin iman iddiaları şaşılabacak bir şeydir; bir taraftan „Biz de mü'min ve müslümanız!“ derler bir taraftan da Allah'ın şeriat kanunlarını beğenmezler; kendi gibi insanların yaptıkları kanunlarla amel ederler, icraat yaparlar ve hele hele kemalistlerin yaptıkları gibi, şeriat'a ve şeriat devletine talib olup sahib çıkanlara düşman kesilirler. Kanunlar çıkarır, özel mahkemeler kurar, terörist ilan ederler!.. İşte bunlar var ya! Bunlar kıpkızıl kâfirlerdir; dinsiz ve imansız müşriklerdir. Hangi hoca bunları müdafaa edebilir; hangi şeyh bunlar hakkında Fatıha okuyabilir!.. İşte bu çeşit hocalar ve bu çeşit dervişler var ya, işte bunlar kemalistlerden ve partilerden daha tehlikelidirler. Esasen kemalistlere de partilere de cesaret veren bunlardır!..

Bugün öyle bir dünyada yaşıyoruz ki, gayr-i müslimler şöyle dursun, İslam âlemi bile ipin ucunu kaçırmıştır. Küfür diyarında ne kadar cereyan varsa hepsi İslam âlemine arz-ı endam etmiştir. Bunların başında Türkiye gelmektedir. Allah yapısı şeriat kanunları kaldırılmış, Kur'an'a dayanan devlet ve mahkemeler yasak edilmiş, hor görülmüş, dibe-köşeye itilmiştir. Onun yerine faşist, sosyalist, komünist, kapitalist, demokrasi, laik, hakkı batıla karıştırma ve parti gibi küfür ve kâfir sistemler getirilmiştir. Mahkemeler Kur'an'a göre değil, bu sistemlere göre hükümlerini vermekte; mektepler, üniversiteler, basın ve yayın gibi kuruluşlar bu kâfir sistemlere göre kurulmakta, tatbikat ve icraatlarını o yönde ve o yolda yapmakta ve bu suretle yine Türkiye başta olmak üzere İslam âlemi bir cadı kazanı gibi kaynamaktadır!..

Hoca ve dervişler:

İslah ve irşad makamında bulunan hocalar ve dervişler ise, çok azı müstesna, malından ve canından korkup taviz verme ve tevill etme yoluna gitmekte, kemalist ve partici efendilerini kurtarmaya çalışmakta ve nihayet Kırkinci'lar, Doğan'lar, Efe'ler, Yılmaz'lar gibileri de yazdıkları kitaplarıyla, yaptıkları konuşmalarıyla ve en azından haksızlıkların ve dinsizliklerin karşısında susmakla onların avukatlıklarını yapmaktadırlar!..

İşte dünyanın, işte İslam âleminin ve işte Türkiye'nin içine düştüğü manzara bu!.. Başta kendimiz ve başında bulunduğumuz cemaatler olmak üzere henüz beyinleri yıkanmamış Ümmet-i Muhammed'e, kalpleri dumura uğramamış hocalara, basiretleri körleşmemiş dervişlere sesleniyor ve diyoruz ki:

1- Ümitsizliğe düşmeyin; Allah'ın büyük kapısına iltica edin, Kur'an elinizde, Peygamber önünüzde yürüyün!.. (Yusuf, 87; Zümer, 53-67, 3; Yunus, 65-70; Tevbe, 129)

2- Kemalistlerden de, particalerden de, laik kafalılardan da korkmayın! (Ali İmran, 169-175; Ahzab, 39-48; Talak, 2-3; En'am, 82)

3- Her yönüyle şeriat'a bağlı olup tavizler verme ve teviller yapma yoluna gitmeyin!.. (Yunus, 15; İsrâ, 73-75; Kehif, 28; Abese, 1...)

4- Particilerin (liderlerinin) yaptığı gibi, bir ayağınız camide bir ayağınız Anıtkabir'de olmayıp hakkı batıla karıştırmayın!.. (Bakara, 42; Yunus, 15)

5- Zaman zaman söylediğim gibi, günümüzün put sistemlerinden ibaret olan herhangi bir sisteme iltifat etmeyin, üstelik elinizin tersiyle itin ve yüzlerine tükürün!.. (Zümer, 62-67; Yunus, 59-60; Mücadele, 4-6, 20-22; „Dünyayı Fesada Veren Üç Put“, „Yeni Neslin Görevi“, „M. Kemal'in Babası Kimdir?“, „Devlet Bulunmaz Bir Nimettir“)

6- Ehl-i Sünnet akaidinden ve Ehl-i Sünnet fıkhından ayrılmayın!..

7- Kur'an diline ve Kur'an ilmine sarılın!.. (Nisa, 83; Bakara, 282; Fatır, 28; Zümer, 9; Mücadele, 11; Rahman, 1-4)

8- Takva ehli olup yirmi dört saatlik zikir derslerine müntazam bir şekilde devam edin!.. (Yunus, 63-64; Ahzab, 35, 39, 56)

9- Allah için birbirinizi sevin!.. Dost ve düşmanınızı çok iyi tanıyın!..

En büyük düşmanınız Selanikli Kemal ve kemalistlerdir. Ve işte bunların İslam aleyhinde yaptıkları tahribat; 98 madde aşağıda:

„1- İslam Hilafeti'ni kaldırdılar;

2- „Devletin dini, Dini İslam'dır“ ibaresini anayasadan çıkardılar;

3- Şeyhülİslamlığı ve Şer'iyye Vekâletini lağvettiler;

4- Miras hukukunu değiştirdiler;

5- Dinî nikâhı yasak ettiler;

6- Kocasını ölen veya boşanan kadınlara ait iddet diye bir şey tanımadılar;

7- Kadınların başörtüsüne karşı çıktılar;

8- Çok kadınla evlenmeyi yasakladılar;

9- Şer'î yemini değiştirdiler;

10- Çocukları sünnet etmeyi yasakladılar (sonra müsaade edildi);

11- Cuma ve Bayram hutbelerinin sünnet vechi üzere Arabî lisanla okunmasını yasak ettiler;

12- İslam Hukuku yerine, medenî kanunu getirdiler;

13- Askerî sancaktan, Kelime-i Tevhid'i kaldırdılar;

14- Askeriyeden, tabur imamlarını ve alay müftülerini kaldırdılar;

15- Hulefa-i Raşidin levhalarını camilerden indirdiler;

16- Din derslerini mekteplerden kaldırdılar;

17- Dinî ve İslamî kuruluşları yasakladılar;

18- Kur'an harflerini yasak edip, latin harflerini getirdiler;

19- Camilerde Kur'an öğrenmeyi men ettiler (sonra serbest bırakıldı);

20- Ezanı Türkçeleştirtiler (sonra serbest bıraktılar);

21- Kur'an cüzlerinin satışını yasakladılar (sonra serbest bırakıldı);

22- Dinî kitapları Halk Partisi binalarına sokmadılar;

23- Camilerin dışındaki, dinî müesseseleri kapattılar (kısmen serbest bırakıldı);

24- Medreseleri kapattılar (hâlâ kapalıdır);

25- Bir çok cami ve mescidleri camilikten çıkardılar;

26- Türbeleri kapattılar;

27- Tekkeleri kapattılar;

28- Milletın başına zorla şapka giydirdiler;

29- Şer'î talakı (boşanma)yı tanımadılar;

30- Millet kürsüsünde „Din zehirdir“ dediler;

31- „Din fikrini milletin kalbinden silmek için otuz seneye daha ihtiyacımız vardır!“ dediler;

32- „Din ve Arapça kitapları toplayıp imha edeceğiz“ dediler;

33- Hacca gitmeyi yasakladılar (sonradan bu yasak kaldırıldı);

34- Sarık ve cübbeyi yasakladılar (sonraları camilerde müsaade ettiler);

35- Kâbe levhalarını ve benzeri tasvirleri (resimleri) camilerden indirdiler;

36- Müslüman kızların, gayrî müslimlerle evlenmelerine müsaade ettiler;

37- Süt kardeşlerin ve süt annelerin evlenmelerine müsaade ettiler;

38- Vakfiyye şartlarına riayet etmediler;

39- Mason localarının açılmasına müsaade ettiler;

40- Abidelerde ve tarihî eserlerde Kur'an ayetlerini sildiler;

41- Tekbir seslerini horladılar;

42- Ezan seslerini horladılar;

43- İslam şeriat'ını hor gören yazıların, gazetelerde yazılmasına müsaade ettiler;

44- „Türk milleti baldırı çıplak bir Arab'ın vaz ettiği (koyduğu) hükümlere bağlı kalamaz“ diye Peygamber'in tahkir edilmesine müsaade ettiler;

45- Peygamber'e, „O deve çobanı idi“ diye tahkir edilmesine müsaade ettiler;

46- Kur'an-ı Kerim'in, „Ortaçağdan kalma hükümlerine bağlı kalamayız“ dedirttiler;

47- Din ehlini her fırsatta küçümsediler, hatta darağaçlarında sarıklarını boyunlarına doladılar;

48- Camileri müze ve eşya depoları haline getirdiler;

49- Kur'an okunmasını men ettiler; okuyanları da alay ile karşıladılar;

50- Beş vakit namazda Kur'an okunmasını yasaklanmaya yeltendiler (sonrada müsaade edildi);

51- Bazı haramları helal saydılar ve satışına müsaade ettiler (içki satışı ve domuz beslenmesi gibi);

52- „Dedelerimiz Oğuz ve Cengiz, Hz. Hüseyin'in dedesine muadil (denk)dir“ demeleriyle, Resulü Ekrem'i tahkir ettiler;

53- Bazı okullarda öğretmenler tarafından dinin tahkir edilmesine müsaade ettiler;

54- Haclıların, hacdan dönüşlerinde Tekbir getirdiklerinden dolayı, onları mahkemelere sevkettiler;

55- Bazı yerlerde ve camilerde (Maşaallah) yazılarını kaldırdılar;

56- Bazı neşeli günlerinde içki masaları kurdular ve kadeh tokuşturdular;

57- Bazı seyir ve sürurlarında ve localarında „Din ve Arap dilini kapattık“ diye iftihar ettiler;

58- Büluğ çağına gelmiş erkek ve kız çocuklarının karışık okumalarını mecbur ettiler;

59- Büyük erkek ve kız çocukların beraberce oyun ve top oynamalarına müsaade ettiler;

60- Baştan komünistlerin teşkilatlanmalarına müsaade ettiler;

61- Başlangıçta, komünistlerin vatandaşdır diye fikirlerinin yayılmasına ve neşrine müsaade ettiler;

62- (Vaktiyle) komünist öğretmenlerle köy mekteplerini doldurdular;

63- Cuma günü tatili pazara çevirdiler;

64- Hicrî tatili resmen miladî tatile çevirdiler;

65- İslam takvimini miladî takvime çevirdiler;

66- Dini devletten ayırmak suretiyle devleti dinin kontrolünden çıkardılar;

67- Âlenen ve iftiharla „Biz içkiyi böyle içeriz!“ dediler;

68- Katiller ve caniler için şeriat'ın ceza maddelerini değiştirdiler;

69- Çıplak kadınları, âlâ meleinnas (gözler önünde) erkeklerin önünde oynattılar;

70- Kadınlara seçim hakkı tanıdılar;

71- Resmî dairelerde kadınlara memuriyet verdiler;

72- Ziyafetler tertip etmek suretiyle, Ramazan'a karşı hürmetsizlik yaptılar;

73- Dinî bayramlara hürmet göstermediler;

74-75-76- Fonoğraf ve gramofonlarda Kur'an okumayı caiz görüp, onları radyolara, camilere ve minarelere koydular;

77- Nikâh, velime (düğün yemeği) ve diğer İslamî merasimler için pazar günlerini tercih ettiler;

78- Erkek ve kadınları, hatta kızları ve hatta mektep çocuklarını, hal ve hareketlerinde ve bütün kısa elbise ve giyinişlerinde hıristiyan kadın ve kızlarına benzettiler;

79- Dişlerini zaruretsiz altın ve gümüşle kaplatma ile süslemelerinde ecnebilere benzettiler;

80- Denize girmede ve oyun yerlerinde avret yerlerini açtılar;

81- Güzellik yarışmalarına kadın ve kızları kattılar;

82- Suret ve heykellerle evleri, makamları, kabirleri ve meydanları süslemekte ecnebilere benzediler;

83- Hatta namaza bile baş açık durarak yabancılara benzediler;

84- Hatta camilerde bile kadın-erkek karışık bulunmasını caiz gördüler;

85- Vicdan hürriyetini men ettiler;

86- Dinî mevzularda ictimâî hürriyeti yasakladılar;

87- Dinî neşriyat mevzuunda, basın hürriyetini kaldırdılar;

88- Hususen kürsü ve minberlerde din hürriyetini yasakladılar;

89- Dinî örf ve adetleri lağvettiler, hatta alaya aldılar;

90- Mezarları yıkıp, üzerlerine binalar inşa ettiler;

91- Geçmişlerimizi ve din büyüklerimizi, mütemediyen hor gördüler, hatta onlara sövdüler;

92- İrz, namus ve mukaddesata karşı terbiyesizce davrandılar;

93- Katil, cinayet ve tecavüzleri birbirlerini takip etti;

94- Her gün, şer ve zarar yapar, sui istimalde bulunurlar;

95- Dindarları hapis ettiler, kendilerine karşı çıkanları da tutukladılar;

96- Birbirlerine karşı hep tefrik-ı enasır ve haşini muamelât yoluna gittiler;

97- İstibdatın lehinde, hüsni idarenin aleyhinde oldular;

98- Günlük işlerini şer'î kanunlara göre değil, dinsiz kanunlara göre yürüttüler.

Bu suretle „Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, kâfirlerin ta kendileridir“ (Maide, 44) mealindeki bu ayetin şumulüne girmişlerdir.

Not: Görüldüğü üzere dinimizin temelinde nice dinamitler yerleştirilmiş, aleyhine ne büyük atomlar atılmıştır.

Muhafazakâr Gazetesi'nden aynen yazılmıştır.“ (Maide, 51-57)

10- Ve nihayet Saf suresinde beyan buyrulduğu üzere ve ilahî emir gereğince erkek-kadın, genç-ihtiyar Allah'ın askerleri olduğunuzu hiç bir zaman unutmayınız!.. (Nisa, 76; Tevbe, 111-112; Saff, 14; Mücadele, 14-22)

11- Ne pahasına olursa olsun, „**Sur duvarının**“ sol tarafına geçmeyin! Geçmiş olanlara da tebliğ ve davetinizle ve Ansarullah olarak soldan sağa geçmelerine vesile olun!.. (Hadid, 12-16; „Günümüzün Putları ve Putperestleri“)

Hülâsa:

İslam'da din-devlet bütünlüğü vardır!..

İslam dini şu dört bölümden ibarettir: İtikad meseleleri; ibadet meseleleri, muamelât meseleleri; insanın kendi

nefsiyle, insanın ailesiyle, insanın madde ile, insanın komşularıyla, insanın diğer insanlarla, insanın devletiyle, devletin vatandaşlarıyla, İslam devletinin diğer devletlerle ilişkilerini anlatan bölümüne „**Muamelât**“ ismi verilir. Bir başka ifade ile; „**İslam hukuku**“ denir. Dördüncüsü de ceza hukukudur.

İşte İslam; bu dört bölümün toplamından ibarettir; bunların her biri farzdır; Allah'ın kesin emridir. Birini diğerinden ayırmak mümkün değildir. Dini devletten ayıranlar günahkârdır. Hatta dinden çıkarlar. İmanın altı şartına, İslam'ın beş şartına inanmak ve uygulama safhasına koymak farz olduğu gibi, devlet varsa onu korumak yoksa onu kurmak erkek-kadın her müslümâna farzdır. Öyle ki, Allah'ın huzurunda namazdan ve oruçtan sorulacağı gibi, devletten, devletin kurulmasından da aynı şekilde sorulacaktır. Keza; İslam devletinin kurulmasına mani olmak şöyle dursun, devleti dinden ayırma teklifini getirmek bile insanı dinden çıkarmaktadır. „**Kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse, kâfir olur, zalim olur, fasık olur.**“ (Maide, 44, 45 ve 47)

Kur'an'da dünya ve devlet işleriyle ilgili 500 civarında ayet vardır. Mesela miras hukukunu anlatan ayetlerin arkasından gelen ayetler şu mealde:

„**Bunlar Allah'ın kanunlarıdır. Kim Allah ve Resulü'ne itaat ederse, Allah onu altından nehirler akan cennetlere kor ve onlar orada ebedî kalırlar. Kim de Allah'a ve onun peygamberine karşı gelir, onun kanunlarını çiğnerse Allah onu ebedî kalacağı ateşe sokar ve onun için alçaltıcı bir azab vardır.**“ (Nisa, 13-14)

İslam'da emr-i mâruf ve nehy-i münker müessesesi vardır ve farzdır. Yani İslam'ın emir ve tavsiyesini yapmak farz olduğu gibi, koyduğu yasakların da önüne geçmek farzdır.

İhtilaf çıktığında Allah ve Resulü'ne, yani şeriat mahkemesine gitmek farzdır ve bu aynı zamanda bir iman meselesidir. Şeriat mahkemesine gitmeyenler dinden çıkarlar.

İslam dininde yalnız Allah'tan korkulur. (Ali İmran, 175; Tevbe, 18; Ahzab, 38)

Alimler, peygamberlerin varisleridir. Kur'an'ın tüm hükümlerini bütün dünya insanlığına anlatmak, tebliğ etmek farz olduğu gibi, ulemanın tebliğ etmeleri farzdır. Yapmadığı takdirde mel'un olur, müşrik olur, neces olur, dini dünyaya satmış olur; kanun koyan insanları kendilerine rab edinmiş olur. (Bakara, 159, 174, 64-65; Tevbe, 28; Âl-i İmran, 187; Tevbe, 31)

Keza; üzerine düşen vazifeleri yapmayan hocalar, Araf suresinde 175-176. ayetiyle köpeklerle; Cuma suresinde 5. ayetiyle de eşeklerle temsil edilmektedirler.

Ve netice: İslam Dini „**Laik düzenle bağdaşmaz!**“ Bunlar birer fetvadır, tenkide açıktır. Kemalistleri de particileri de basın yoluyla defalarca açık oturuma davet ettiğimiz halde ne gelmişlerdir ve ne de cevap vermişlerdir. Gelemezler, cevap da veremezler.

Çünkü, İslam budur!..

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6